

2. Naruszenie zasady proporcjonalności, określonej w art. 5 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej (zwanego dalej „TUE”) i art. 1 protokołu nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności, załączonego do TUE i TFUE.
3. Naruszenie zasady pewności prawa.
4. Naruszenie zasady proporcjonalności, określonej w art. 5 ust. 4 TUE i art. 1 protokołu nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności, załączonego do TUE i TFUE.
5. Naruszenie zasady równego traktowania i zakazu dyskryminacji, określonego w art. 18 TFUE oraz w art. 20 i 21 karty, zasady równości państw członkowskich przed traktatami, określonej w art. 4 ust. 2 TUE i – o ile Trybunał uzna to za odpowiednie – art. 95 ust. 1 TFUE.

(¹) Dz.U. 2020, L 249, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 23 października 2020 r. – Republika Bułgarii / Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej

(Sprawa C-544/20)

(2021/C 19/31)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Republika Bułgarii (przedstawiciele: L. Zachariewa, Cw. Mitowa, M. Georgiewa)

Strona pozwana: Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- uchylenie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1057 (¹) z dnia 15 lipca 2020 r. ustanawiającej przepisy szczególne w odniesieniu do dyrektywy 96/71/WE i dyrektywy 2014/67/UE dotyczące delegowania kierowców w sektorze transportu drogowego oraz zmieniającej dyrektywę 2006/22/WE w odniesieniu do wymogów w zakresie egzekwowania przepisów oraz rozporządzenie (UE) nr 1024/2012; oraz
- obciążenie Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi łącznie 5 zarzutów:

1. Naruszenie zasady proporcjonalności, określonej w art. 5 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej (zwanego dalej „TUE”) i art. 1 protokołu nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności, załączonego do TUE i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej „TFUE”).
2. Naruszenie zasady równości i niedyskryminacji, określonej w art. 18 TFUE i art. 20 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, zasady równości państw członkowskich przed traktatami, określonej w art. 4 ust. 2 TUE i – o ile Trybunał uzna to za odpowiednie – art. 95 ust. 1 TFUE.
3. Naruszenie art. 91 ust. 1 TFUE.

4. Naruszenie art. 91 ust. 2 TFUE i art. 90 TFUE w związku z art. 3 ust. 3 TUE i art. 94 TFUE.
5. Naruszenie art. 34 i 35 TFUE, które nie jest uzasadnione zgodnie z art. 36 TFUE, i naruszenie art. 58 ust. 1 w związku z art. 91 TFUE, lub – ewentualnie – art. 56 TFUE.

(¹) Dz.U. 2020, L 249, s. 49.

Skarga wniesiona w dniu 23 października 2020 r. – Republika Bułgarii / Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej

(Sprawa C-545/20)

(2021/C 19/32)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Republika Bułgarii (przedstawiciele: L. Zachariewa, Cw. Mitowa, M. Georgiewa)

Strona pozwana: Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- uchylenie następujących przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1055 (¹) z dnia 15 lipca 2020 r. zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, (WE) nr 1072/2009 i (UE) nr 1024/2012 w celu dostosowania ich do zmian w transporcie drogowym;
- art. 1 ust. 3, w zakresie, w jakim przewidziano w nim art. 5 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1071/2009. Alternatywnie, jeśli Trybunał dokona oceny, że nie jest to możliwe, Bułgaria wnosi o uchylenie art. 1 ust. 3 w całości; oraz
- art. 2 ust. 4 lit. a). Alternatywnie, jeśli Trybunał dokona oceny, że nie jest to możliwe, Bułgaria wnosi o uchylenie art. 2 ust. 4;
- Alternatywnie, jeśli Trybunał dokona oceny, że podstawowe żądanie dotyczące częściowego uchylenia spornego rozporządzenia nie może być uwzględnione, uchylenie w całości rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1055 z dnia 15 lipca 2020 r. zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, (WE) nr 1072/2009 i (UE) nr 1024/2012 w celu dostosowania ich do zmian w transporcie drogowym; oraz
- obciążenie Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi łącznie 7 zarzutów:

1. Naruszenie art. 90 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej „TFUE”) w związku z art. 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (zwanego dalej „TUE”), art. 11 TFUE, art. 37 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 3 ust. 5 TUE, art. 208 ust. 2 i art. 216 ust. 2 TFUE i porozumienia paryskiego.
2. Naruszenie zasady proporcjonalności, określonej w art. 5 ust. 4 TUE i art. 1 protokołu 2.